

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 5.3.2007

KOM(2007) 81 v konečnom znení

DRUHÁ SPRÁVA KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

**o skúsenostiach členských štátov s geneticky modifikovanými organizmami uvádzanými
na trh podľa smernice 2001/18/ES o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných
organizmov do životného prostredia**

{SEK(2007) 274}

OBSAH

1.	Súvislosti a rozsah pôsobnosti	3
2.	Uvedenie geneticky modifikovaných organizmov na trh ako výrobkov alebo zložiek výrobkov (časť C smernice).....	4
3.	Výskum a vývoj a iné ciele než je uvedenie geneticky modifikovaných organizmov na trh ako výrobkov alebo zložiek výrobkov (časť B smernice)	7
4.	Závery	9

1. SÚVISLOSTI A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Dňa 17. októbra 2002 plne nadobudla účinnosť smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov (GMO) do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS¹;

Podľa článku 31 ods. 6 uvedenej smernice „v roku 2003 a potom každé tri roky zašle Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o skúsenostiach členských štátov s GMO uvedenými na trh podľa tejto smernice.“

Prvú správu Európskemu parlamentu a Rade prijala Komisia 31. augusta 2004². Následne sa od všetkých členských štátov žiadalo, aby v súlade s článkom 31 ods. 4 smernice 2001/18/ES predložili Komisii za obdobie od 17. októbra 2002 do 17. októbra 2005 trojročné správy o opatreniach prijatých na implementáciu ustanovení tejto smernice, vrátane stručnej faktografickej správy o ich skúsenostiach s GMO, ktoré sa podľa tejto smernice uviedli na trh ako výrobky alebo zložky výrobkov. Tieto trojročné správy predložili Komisii všetky členské štáty s výnimkou Portugalska a ich zhrnutie je zahrnuté v prílohe 1 k tejto správe Európskemu parlamentu a Rade.

S cieľom vypracovať komplexnú a vyváženú správu Európskemu parlamentu a Rade považuje Komisia za vhodné:

- zahrnúť skúsenosti nielen s GMO uvedenými na trh podľa uvedenej smernice (časť C smernice), ale aj skúsenosti s GMO určenými na iné účely než je uvedenie na trh, t. j. pre výskum a vývoj (časť B smernice) a tiež
- zahrnúť príspevky ďalších zúčastnených strán, ako sú priemyselné/obchodné organizácie, poľnohospodárske združenia a environmentálne mimovládne organizácie. Zoznam zúčastnených strán je uvedený v prílohe 2.

Trojročné správy členských štátov, ako aj príspevky ďalších zúčastnených strán tak tvoria základ tejto druhej správy Európskemu parlamentu a Rade.

¹ Ú. v. ES L 106, 17.4.2001, s. 1 – 39.

² K dispozícii na internetovej stránke http://ec.europa.eu/environment/biotechnology/index_en.htm

2. UVEDENIE GENETICKY MODIFIKOVANÝCH ORGANIZMOV NA TRH AKO VÝROBKOV ALEBO ZLOŽIEK VÝROBKOV (ČASŤ C SMERNICE)

Počet žiadostí a povolení

V období od 17. októbra 2002 do 17. októbra 2005 sa ôsmim členským štátom (BE, DE, DK, ES, FR, NL, SE, UK) spolu predložilo 26 oznámení podľa časti C smernice. Dňa 18. apríla 2004 však plne nadobudlo účinnosť nariadenie 1829/2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivách³. Podľa prechodných ustanovení uvedených článku 46 ods. 3 tohto nariadenia sa oznámenia predložené podľa smernice 2001/18/ES, ktoré sa týkajú použitia ako krmivo a u ktorých sa Komisii nezaslala hodnotiacia správa, sa previedli do povolovacieho konania. V dôsledku tohto kroku a stiahnutia ďalších troch žiadostí oznamovateľov zostalo v rámci smernice trinásť žiadostí.

Z týchto 13 žiadostí sa podľa smernice a povolilo 5 výrobkov, a to:

- **NK603 kukurica** spoločnosti from Monsanto Europe S.A.⁴
- **MON863 kukurica** spoločnosti from Monsanto Europe S.A.⁵
- **GT73 repka olejná** spoločnosti Monsanto Europe S.A.⁶
- **1507 kukurica** spoločnosti Pioneer Hi-Bred International INC and Mycogen Seeds⁷ a
- **MON863 X MON810 kukurica** spoločnosti from Monsanto Europe S.A.⁸

³ Nariadenie (ES) č. 1829/2003 Európskeho parlamentu a Rady z 22. septembra 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivách, Ú. v. EÚ L 268, 18.10.2003, s. 1 – 23.

⁴ Rozhodnutie Komisie 2004/643/ES z 19. júla 2004 o uvedení na trh, v súlade s nariadením 2001/18/ES Európskeho parlamentu a Rady, kukuričného výrobku (*Zea mays* L. NK603) geneticky modifikovaného pre odolnosť voči glyfosátu. Ú. v. EÚ L 295, 18.9.2004, s. 35 – 37. Konečný súhlas vydaný Španielskom 18/10/2004.

⁵ Rozhodnutie Komisie z 8. augusta 2005 o uvedení kukuričného produktu (*Zea mays* L., línia MON 863), ktorý je v dôsledku genetickej modifikácie odolný voči kukuričiarovi koreňovému, na trh v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES. Ú. v. EÚ L 207, 10.8.2005, s. 17 – 19. Konečný súhlas vydaný Nemeckom 9.2.2005.

⁶ Rozhodnutie Komisie 2005/635/ES z 31. augusta 2005 o uvedení výrobku z repky olejnej (*Brassica napus* L., línia GT73), geneticky modifikovanej pre odolnosť voči glyfosátovému herbicidu, na trh v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES. Ú. v. EÚ L 228, 3.9.2005, s. 11 – 13. K tomuto rozhodnutiu bolo priložené odporúčanie Komisie 2005/637/ES zo 16. augusta 2005 týkajúce sa opatrení, ktoré má prijať držiteľ povolenia, aby predišiel prípadným škodám na zdraví a životnom prostredí v prípade náhodného uvoľnenia repky olejnej (*Brassica napus* L., GT73 línia – MON-00073-7) geneticky modifikovanej pre zvýšenie jej odolnosti voči glyfosátovému herbicidu. Ú. v. EÚ L 228, 3.9.2005, s. 19 – 20.

⁷ Rozhodnutie Komisie 2005/772/ES z 3. novembra 2005, ktorým sa v súlade so smernicou Európskeho Parlamentu a Rady 2001/18/ES uvádza na trh produkt kukurice (*Zea mays* L., línia 1507) geneticky modifikovanej na odolnosť proti určitým škodcom z radu Lepidoptera a toleranciu na herbicid glyfosinát amónny. Ú. v. EÚ L 291, 5.11.2005, s. 42 – 44. Konečný súhlas vydaný Holandskom 16.3.2006.

⁸ Rozhodnutie Komisie 2006/47/ES zo 16. januára 2006, ktorým sa v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES uvádza na trh produkt kukurice (*Zea mays* L., hybrid MON 863 × MON 810) geneticky modifikovanej na odolnosť proti kukuričiarovi koreňovému a určitým škodcom z radu Lepidoptera. Ú. v. EÚ L 26, 31.1.2006, s. 17 – 19.

Podľa trojročných správ sa väčšina členských štátov zhoduje na tom, že implementáciou smernice sa pomohlo obnoviť dôveru týkajúcu sa povoľovacieho postupu na uvedenie geneticky modifikovaných výrobkov na trh. Niektoré členské štáty tiež poukázali na povoľovací postup podľa nariadenia 1829/2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivách⁹ a v tomto kontexte požadovali informácie týkajúce sa osobitnej úlohy príslušných orgánov v rámci smernice 2001/18/ES. Niektoré členské štáty uviedli, že medzi nesektorovými zúčastnenými stranami vládne voči novým povoleniam výrazne negatívny postoj.

Predstavitelia priemyslu poskytli informácie, že na základe skúseností sa implementáciou smernice 2001/18/ES pri žiadostiach podľa časti C nepomohlo obnoviť dôveru týkajúcu sa rozhodovacieho postupu EÚ a poukazujú najmä na skutočnosť, že od roku 1998 nebol vydaný žiadny súhlas na pestovanie. Poplatky za oznámenie o uvedení na trh sa medzi členskými štátmi líšia od 0 až po 50 000 EUR za žiadosť. Predstavitelia priemyslu poznamenali, že predovšetkým v prípade malých a stredných podnikov by toto mohlo ovplyvniť výber členského štátu, ktorému spoločnosť žiadosť predloží. Poľnohospodárske združenia trvajú na práve poľnohospodárov rozhodnúť sa, či chcú geneticky modifikované plodiny pestovať alebo nie.

Mimovládne organizácie zdôraznili súčasné problémy so zabezpečením transparentnosti a zapojením zúčastnených strán pri vykonávaní smernice.

Podrobnosti o uvoľneniach podľa časti C sú k dispozícii na internetovej stránke <http://gmoinfo.jrc.it>.

Sledovateľnosť, označovanie a prahové hodnoty

Všeobecné požiadavky na označovanie a sledovateľnosť GMO podľa smernice 2001/18/ES (ako aj potravín a krmív vyrobených z GMO) boli rozpracované v nariadení 1830/2003¹⁰. Komisia predložila v máji 2006 Európskemu parlamentu a Rade osobitnú správu o implementácii uvedeného nariadenia¹¹.

Pokiaľ ide o prahové hodnoty, členské štáty uviedli ťažkosti s riadením bežných dodávok osív, ktoré môžu obsahovať náhodnú prímes povolených GMO, pretože prahové hodnoty pre obsah náhodných prímies v bežných dodávkach osív neexistujú. Predstavitelia priemyslu uviedli, že je potrebné zaviesť prahové hodnoty pre povolené GMO ako aj pre GMO, ktoré v EÚ neboli doposiaľ povolené, ale ktoré už boli schválené pre zámerné uvoľňovanie v tretích krajinách. Mimovládne organizácie a niektoré členské štáty požadovali, aby sa prahové hodnoty stanovili na úrovni určovania stopového množstva GMO. Jeden členský štát zdôraznil nutnosť prahových hodnôt pre GMO povolené podľa časti B smernice.

Predstavitelia priemyslu poznamenali, že mnoho poľnohospodárov EÚ nechce pestovať geneticky modifikované odrody, v mnohých členských štátoch, v ktorých veľkí spracovatelia potravín, obchodníci a maloobchodníci zostávajú obozretní ohľadom používania geneticky modifikovaného materiálu vzhľadom na rastúcu negatívnu verejnú mienku a náklady spojené so sledovateľnosťou. Ďalej vzhľadom na to, že prvá generácia výrobkov z GMO je už zastaralá a na trhu sa už nepredáva, predstavitelia priemyslu požadujú vhodné a primerané

⁹ Porovnaj články 6 a 18 uvedeného nariadenia.

¹⁰ Ú. v. EÚ 268, 18.10.2003, s. 24 – 28.

¹¹ KOM(2006) 197, konečné znenie, 10.5.2006.

postupy na obnovu súhlasu, aby sa pokryli akékoľvek zostávajúce náhodné prímеси týchto GMO, s cieľom zabezpečiť právnu istotu po skončení platnosti súhlasu.

Monitorovanie po uvedení na trh

Väčšina členských štátov uviedla, že je potrebné konzistentnejšie pristupovať k monitorovaniu po uvedení na trh a zároveň zachovať možnosť osobitného monitorovania v závislosti od konkrétnej klímy a prírodných podmienok daného členského štátu. Niekoľko členských štátov zastáva názor, že dosiaľ predkladané plány monitorovania neobsahovali dostatočné podrobnosti a jasné rozdelenie zodpovednosti. Väčšina členských štátov podporila pracovnú skupinu pre monitorovanie vytvorenú príslušnými orgánmi ako vhodné fórum na riešenie týchto otázok.

Mimovládne organizácie uviedli, že pri umiestňovaní vyššieho množstva GMO na trh bude potrebný koordinovanejší prístup, v ktorom zodpovednosť za hodnotenie všetkých monitorovacích a kontrolných údajov týkajúcich sa zámerného uvoľňovania poniesie nezávislý orgán a nie samotný držiteľ súhlasu.

Odber vzoriek a určovanie

Odporúčanie Komisie 2004/787/ES¹² o technických usmerneniach pre odber vzoriek a určovanie geneticky modifikovaných organizmov je zamerané na pomoc pri implementácii nariadenia (ES) č. 1830/2003 o sledovateľnosti a označovaní. Mnoho členských štátov však uviedlo, že protokoly obsiahnuté v tomto odporúčaní sú zložité, časovo náročné a nákladné a že výsledky nie sú primerané vynaloženému času a výdavkom.

Celkovo členské štáty jasne požadujú protokoly, ktoré by spojovali potrebu primeraného odberu vzoriek a určovania s rozumnými nákladmi.

Predstavitelia priemyslu uviedli, že by štandardné protokoly, ktoré sa majú vytvoriť, mali byť harmonizované s medzinárodnými testovacími metódami, aby boli pružné a boli v súlade s rutinnou praxou v súčasnosti používanou v sektore osív, potravín a krmív.

Poľnohospodárske združenia podporili využitie geneticky modifikovanej DNA ako jednotky na meranie náhodných prímеси v celom poľnohospodárskom reťazci od osiva po potraviny a krmivá, aby sa zabezpečila súdržnosť a predišlo sa súdnym sporom medzi zúčastnenými stranami.

Markéry genómu odolnosti voči antibiotikám

Ohľadom prítomnosti markérov genómu odolnosti voči antibiotikám uviedla väčšina členských štátov, že stanovisko komisie pre GMO pri Európskom úrade pre bezpečnosť potravín (EÚBP) z 2. apríla 2004 sa ukázalo ako užitočné pre postupné odstraňovanie týchto génov. Mimovládne organizácie však požadujú, aby sa v novom hodnotení markérov genómu odolnosti voči antibiotikám skúmali len nepriaznivé účinky na ľudské zdravie a životné prostredie, bez ohľadu na ich využitie v sektore ako prostriedku na zabezpečenie účinného výberu transgénnych udalostí v rastlinách.

¹² Ú. v. EÚ L 348 , 24.11.2004, s. 18 – 26.

Ďalšie podrobné informácie z jednotlivých trojročných správ členských štátov sú k dispozícii v prílohe 1 k tejto správe.

Vnútroštátne ochranné doložky

Hoci sa tým členské štáty vo svojich trojročných správach výslovne nezaoberajú, je potrebné poznamenať, že od nadobudnutia účinnosti smernice šesť členských štátov (AT, DE, EL, FR, HU, LU) zachováva dočasný zákaz podľa ustanovení článku 23 smernice pri piatich povolených GMO. V každom prípade však Európsky úrad pre bezpečnosť potravín nenašiel žiaden dôvod na obavy, že by ďalšie uvádzanie týchto GMO na trh pri dodržaní príslušných podmienok uvedených v súhlase, ktorý sa na ne vzťahuje, pravdepodobne viedlo k nepriaznivým účinkom na zdravie ľudí a zvierat alebo na životné prostredie. Dotknuté spoločnosti už tri z týchto GMO nepredávajú.

Pretože neexistujú žiadne vedecké poznatky, ktoré by u ktoréhokoľvek z týchto výrobkov opodstatňovali vnútroštátne ochranné doložky, začala Komisia v súlade so svojou povinnosťou podľa Zmluvy o ES postup týkajúci sa žiadosti dotknutých členských štátov o stiahnutie svojich vnútroštátnych opatrení, ktorými sa zakazuje predaj týchto výrobkov. Komisia ďalej zamýšľa podniknúť opatrenia potrebné na formalizáciu stiahnutia z trhu uvedených troch GMO, ktoré sa už nepredávajú.

Súlad s vedeckou sférou a transparentnosť rozhodnutí o povolení

Na zasadnutí Rady pre životné prostredie 26. júna 2006 privítali členské štáty súbor opatrení navrhnutých Komisiou zameraných na praktické vylepšenia s cieľom ubezpečiť členské štáty, zúčastnené strany a širokú verejnosť, že rozhodnutia Spoločenstva sa zakladajú na vysoko kvalitných vedeckých hodnoteniach, ktoré poskytujú vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia. Cieľom týchto opatrení v rámci súčasného legislatívneho rámca zlepšiť súlad s vedeckou sférou a transparentnosť postupov hodnotenia rizika a rozhodovania a sú uvedené v prílohe 3 k tejto správe.

3. VÝSKUM A VÝVOJ A INÉ CIELE NEŽ JE UVEDENIE GENETICKY MODIFIKOVANÝCH ORGANIZMOV NA TRH AKO VÝROBKOV ALEBO ZLOŽIEK VÝROBKOV (ČASŤ B SMERNICE)

Počet žiadostí

V období určenom na podávanie správ od 17. októbra 2002 do 17. októbra 2005 sa v 13 členských štátoch podalo 245 žiadostí o uvoľnenie GMO na iné účely než je ich uvedenie na trh. Najviac žiadostí sa podalo v Španielsku (89), Francúzsku (54), Nemecku (25), Maďarsku (21), Švédsku (18) a Holandsku (13). V dvanástich členských štátoch sa nepodali žiadne žiadosti.

Z celkových 245 žiadostí sa 4 žiadosti stiahli, 23 žiadostí ešte nebolo v októbri 2005¹³ vybavených, vydalo sa 191 súhlasov a 27 žiadostí sa zamietlo. Najvyšší podiel zamietnutých žiadostí bol v Maďarsku, kde sa z celkových 21 žiadostí zamietlo 14 žiadostí.

¹³ Koniec obdobia na predkladanie trojročných správ členských štátov (17. októbra 2002 – 2005).

Podrobnosti o uvoľneniach podľa časti B sú k dispozícii na internetovej stránke <http://gmoinfo.jrc.it>.

Nemecko, Francúzsko a Holandsko uviedli, že sa zmarili terénne skúšky, v Holandsku sa 2 skúšky čiastočne zmarili, vo Francúzsku sa v roku 2003 zmarilo 19 z 56 skúšok a v Nemecku sa uviedlo niekoľko prípadov zmarenia skúšok, hoci presný počet nie je známy, vzhľadom na to, že žiadatelia nemusia hlásiť zmarenie skúšok, pokiaľ nedošlo k ovplyvneniu požiadaviek na povolenie.

Poplatky za oznámenie podľa časti B sa medzi členskými štátmi líšia od 0 až po 17 000 EUR za žiadosť. Predstavitelia priemyslu poznamenávajú, že predovšetkým v prípade malých a stredných podnikov by toto mohlo ovplyvniť výber členského štátu, ktorému spoločnosť žiadosť predloží.

Poľnohospodárske združenie uvádza, že terénne skúšky boli jedným z prostriedkov na udržanie konkurencieschopnosti v európskom výskume a poľnohospodárstve.

Celkové povoľovacie konanie

Väčšina členských štátov zastáva názor, že smernica priniesla transparentnejší a predvídateľnejší režim v rámci EÚ. Vyjadrili však svoje obavy ohľadom malej súdržnosti medzi členskými štátmi, ktorá je daná tým, že povoľovacie konanie z veľkej časti prebieha na vnútroštátnej úrovni a ohľadom možnosti kontaminácie susediacich plodín skúškami podľa časti B. Niekoľko členských štátov tiež zdôraznilo osobitný problém klinických pokusov pre génovú terapiu vzhľadom na to, že niektoré členské štáty v súčasnosti uplatňujú ustanovenia smernice 90/219/ES¹⁴ o obmedzenom použití, kým ďalšie uplatňujú ustanovenia smernice 2001/18/ES o zámernom uvoľnení do životného prostredia. V roku 2007 sa po štúdiu, ktorú nedávno Komisia zadala, bude o tejto otázke diskutovať s príslušnými orgánmi menovanými podľa obidvoch týchto právnych predpisov.

Aj napriek tomu, že je možnosť o žiadosti pred jej podaním diskutovať, museli takmer všetky príslušné orgány po podaní žiadostí žiadať dodatočné informácie, a to najmä v prípadoch nových žiadostí alebo žiadostí o výrazne rozsiahlejšie terénne skúšky, než sa pôvodne povolilo. Toto sa uvádzalo ako najvýznamnejší dôvod oneskorenia postupu.

Predstavitelia priemyslu požadovali väčšiu harmonizáciu žiadostí podľa časti B v celej EÚ a citovalo rozdiely medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o požiadavky na údaje, lehoty a informovanie verejnosti, čím sa znižuje predvídateľnosť súčasného systému. Predstavitelia priemyslu vyjadrili obavy predovšetkým pokiaľ ide o načasovanie súhlasov, ktoré sa niekedy vydali až po sezóne vysádzania.

Hodnotenie environmentálneho rizika

Väčšina členských štátov zastáva názor, že Komisia poskytla jasné pokyny o tom, čo sa v hodnotení environmentálneho rizika požaduje. Niekoľko členských štátov by aj napriek tomu ocenilo ďalšie pokyny o tom, čo sa považuje za prijateľné a neprijateľné riziká a o dlhodobé pôsobiacich účinkoch kumulatívneho charakteru. Predstavitelia priemyslu tiež požadovali harmonizovanejšie požiadavky na hodnotenie environmentálneho rizika. Mimovládne organizácie poukázali na potrebu prísnejších usmernení na testovanie alergénosti.

¹⁴ Ú. v. ES L 117, 8.5.1990, s. 1 – 6.

Väčšina členských štátov poskytuje verejné konzultácie najmenej 30 dní a na umožnenie prístupu verejnosti k žiadostiam využíva vnútroštátnu a miestnu tlač, adresáre, internetové stránky, evidenciu a verejné vypočutia. Väčšina členských štátov uvádza umiestnenie terénnej skúšky na úrovni obce alebo mesta skôr než presné miesto, aby sa znížila možnosť ich zmarenia.

Pripomienky verejnosti sa zasielajú poradným vedeckým výborom, ktoré zriadila väčšina členských štátov. Pripomienky sú k dispozícii aj v zložke pre rozhodovanie, ktorá sa zasiela príslušným ministrom. Niektoré členské štáty zistili, že poskytnuté pripomienky verejnosti sú vo väčšine prípadov príliš všeobecné na to, aby sa dali použiť v konkrétnych prípadoch.

Predstavitelia priemyslu vyjadrili obavu ohľadom uverejňovania presného umiestnenia terénnych skúšok, pretože to často viedlo k obťažovaniu poľnohospodárov, a dokonca aj k zmareniu skúšok aktivistami proti genetickým modifikáciám. Malo to jasne nepriaznivé účinky na výskum biologickej bezpečnosti a na vývoj biotechnologických výrobkov v EÚ. Mimovládne organizácie žiadali, aby informácie týkajúce sa verejného záujmu boli ľahko a rýchlo dostupné.

Ďalšie podrobné informácie z jednotlivých trojročných správ členských štátov sú k dispozícii v prílohe 1 k tejto správe.

4. ZÁVERY

Táto správa sa zaoberá najmä smernicou 2001/18/ES a zámerným uvoľňovaním GMO do životného prostredia. V období od októbra 2002 do októbra 2005 boli ôsmim členským štátom doručené žiadosti o uvedenie GMO na trh a trinástim členským štátom boli doručené žiadosti o vykonanie terénnych skúšok na účely výskumu a vývoja.

Členské štáty, ktoré žiadosti riešili, majú vo všeobecnosti kladné skúsenosti s implementáciou smernice aj napriek niekoľkým technickým problémom, ktoré sa ešte musia zodpovedajúcim spôsobom vyriešiť, ako je napríklad nákladovo účinný a praktický systém odberu vzoriek a určovania ako aj väčšia súdržnosť a podrobnejšie a lepšie rozdelené zodpovednosti v monitorovacích opatreniach po uvedení na trh. Ostatné zúčastnené strany boli vo svojom hodnotení smernice menej optimistické.

Niektoré členské štáty požadovali viac usmernení ohľadom osobitných aspektov hodnotenia environmentálneho rizika. Komisia sa zaväzuje pracovať s Európskym úradom pre bezpečnosť potravín na ďalšom rozvoji usmernení ako súčasť celkového rámca pre hodnotenie rizík, aby sa zvýšila celková transparentnosť postupu hodnotenia a dôvera k nemu.

Väčšina členských štátov by tiež privítala väčšiu harmonizáciu postupu pre uvoľňovanie podľa časti B, vrátane pokusov s génovou terapiou, definovanie „umiestnenia“ terénnych skúšok, ďalšie usmernenia týkajúce sa hodnotenia environmentálneho rizika a riadiace opatrenia na prevenciu kontaminácie susediacich plodín.

Väčšina štátov konečne na základe ťažkostí, ktorými prechádzali pri riadení označovania a sledovateľnosti bežných dodávok osív bez prahových hodnôt pre náhodné prímеси, zdôraznila potrebu právneho nástroja na stanovenie týchto prahových hodnôt osív. Komisia v súčasnosti skúma rôzne možnosti vzťahujúce sa k tomuto problému.